

Z ČASA NAMENJA

**zakaj je
krivda dobra**

slabo počutje zaradi slabega stanja

Krivda je občutek, ki ga dobimo, kadar se zavedamo, da smo storili nekaj narobe. Osebnostno se lažje spopadem s krivdo, kadar s svojim napačnim ravnanjem prizadenem samo Boga. Takrat se spustim na svoja kolena in ga prosim za odpuščanje, ne da bi mu moral gledati v oči. Zanašam se na njegovo obljubo, da če „svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen.“ (1 Jn 1,9)

Drugače je, kadar prizadenem sočloveka. Moram se srečati z njim, ga pogledati v oči in mu priznati dejanje, s katerim sem ga prizadel. To pa je težko! Vendar je to tudi dobro, kajti obstaja velika verjetnost, da se bodo najini odnosi obnovili in postali pristnejši.

To pa ni edina korist občutka krivde. Victor Parachin obravnava sedem koristi v članku „Zakaj je krivda dobra“, ki se začne na strani 20. Upam, da vam bo Victorjev članek pomagal bolje razumeti krivdo in učinkoviteje ravnati z njo. 🍷

ZČASA
ZNAMENJA

ISSN 1580-223X
izhaja polletno
vse pravice pridržane

Urednik: Zmago Godina
Slika na naslovnici: Rene – Fotolia
Znamenja časa
Njegoševa 15
1000 Ljubljana
e-mail: info@sbz.si

naslovnica**20 Zakaj je krivda dobra**

Na dolgi rok nam krivda dejansko lahko omogoči boljše počutje.

članki**6 Pohlep v zadnjih dneh**

Kako je Sveto pismo vedelo, da bodo bogati vse bogatejši in revni revnejši.

11 Poosebljeno odpuščanje**12 Potresi, ki bodo končali svet****16 Obnovitev planeta Zemlja**

Nad vsemi problemi sveta obstaja Božji načrt, ki ga ne gre spregledati.

26 Od nedelje na soboto

Zakaj je neki moški spremenil dan svojega bogoslužja.

31 Bežite pred starko s koso**32 Popolna izročitev Bogu**

Tako preprosto je izbrati si življenje.

40 Zaslužno ali podarjeno?

Milost in dobra dela – sta to dve plati istega kovanca ali dva različna kovanca?

kolumne**4 Religija v novicah****38 Vaša svetopisemska vprašanja**

Revija Znamenja časa želi bralcem zagotoviti relevanten material – novice, nasvete in članke, ki jim bodo v sodobni družbi pomagali k polnosti življenja in jih izpolnili z radostjo in upanjem.

Z ČASA NAMENJA

Svetopisemska besedila so vzeta iz Standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright © Društvo Svetopisemska družba Slovenije 1996, z dovoljenjem. Besedila z oznako EKU so iz ekumenske izdaje iz leta 1987. Besedila z oznako CHR so po Chraskovem prevodu. Vse slike, kjer ni posebej označeno: © 2018 Fotolia

NAVEDENO

„Šabat je resnični žarek svetlobe, je kakor zveličanje. Ne morem si zamisliti, kako lahko vojak preživi vojaški rok brez šabata, ker je brez šabata videti kakor nočna mora.“

Elazar Symon, jeruzalemski rezervist v izraelski vojski, v komentarju, kaj mu pomeni sobota med služenjem v vojski. –Christian Century

Američani, ki vsak teden berejo Sveto pismo

Jehovove priče 88%

Evangelikalci 63%

Protestanti črnici 61%

Sredinski protest. 30%

Pravoslavni 29%

Katoliki 25%

VIR: Pew Research Center

Kako je Bog ustvaril materinske možgane

Magnetna resonanca materinskih možganov je pokazala aktiviranje določenega dela možganov, kadar zaslišijo jok dojenčka, kar se ne zgodi v možganih žensk, ki niso matere. Kadar matere zaslišijo jok svojega dojenčka so bolj kakor kdorkoli drug spodbujene, da ga dvignejo, mu prigovarjajo, ga poljubljajo, hranijo itd. Raziskave, opravljene pri 684 materah iz 11 držav, so pokazale, da je ta fenomen prisoten v vseh kulturah.

—World News Service

Protestanti in katoliki podpisali sporazum

31. oktobra 1517 je Martin Luther sprožil protestantsko reformacijo, ko je na cerkvena vrata v Wittenbergu v Nemčiji izobesil dokument, ki je vseboval 95 predpostavk glede svetopisemskega nauka o opravičenju. Sledila je 500-letna besedna vojna med katoliki in protestanti. Toda leta 1999 so katoliki in luterni podpisali Skupno izjavo o nauku o opravičenju. Svetovni metodistični svet je izjavo podpisal leta 2006 in Svetovna zveza reformiranih cerkva julija 2017. 31. oktobra 2017 – na 500. obletnico objave Luthrovih tez – je Anglikanska svetovalna zveza med bogoslužjem v kraljevski Westminsterski opatiji „pozdravila in potrdila vsebino Skupne izjave o nauku o opravičenju.“ Njihova izjava se je glasila: „Postalo je jasno, da to, kar imamo skupnega, daleč presega to, kar nas razdvaja.“ —Anglican Church News Service

Pastor pretepen zaradi svoje vere

Karma Oraon, pastor v indijski vasi Harmu, je na božični večer preteklega leta bral Sveto pismo skupaj z osmimi verniki svoje skupnosti, ko so v prostor planili hindujski skrajneži in ga pričeli pretepati. „Na silo so me porinili iz prostora. Kričali so prostaške besede in me ves čas topli,“ je izjavil Oraon. Napadalci so rekli, da naj se pazijo vsi kristjani v okolišu. „Tukaj ni prostora za krščanstvo,“ so rekli. „Vsi morate sprejeti sarno (eno od indijskih ver). Kdor tega ne bo upošteval, mu bomo zažgali hišo in ga ubili skupaj z družinskimi člani.“ Pastor Oraon je napad prijavil lokalni policiji, ki pa je zavrnila prijavo zoper napadalce. —*Morning Star News*

Kristjan obtožen bogokletstva

Basuki Tjahaja Purnama, nekdanji guverner Džakarte, glavnega mesta Indonezije, prestaja dvoletno zaporno kazen. Med predvolilno kampanjo je 27. septembra 2016 povedal svoje mnenje glede svojih tekmecev, to pa ga je v tej večinski muslimanski državi spravilo v težave. Omenil je, da so mnogi politiki strahopetci, ki poskušajo pridobiti moč z navajanjem besedila iz Korana. Muslimani so ga obtožili žalitve svete knjige in ga izročili sodišču. Med zaslišanjem je Purnama rekel: „Jasno je, da nisem poskušal razlagati Korana, še manj pa žaliti Islam.“ Dodal je, da so njegove opazke bile usmerjene zoper tekme-

ca, ki sta poskušala pridobiti volilno prednost s pozivanjem volilcev, naj ne volijo nemuslimana. Sodišče ga je prepoznalo krivega bogokletstva. —*Al Jazeera*

Ateisti nasprotujejo proučevanju v Beli hiši

Nekateri člani vladnega kabineta ZDA se udeležujejo rednega proučevanja Svetega pisma v Beli hiši v Washingtonu, med njimi vrhovni pravobranilec Jeff Sessions, direktor organizacije CIA Mike Pompeo, tajnica za izobraževanje Betsy DeVos, tajnik za bivalne zadeve in urbanizem Ben Carson, tajnik za energetiko Rick Perry in, kadar mu urnik dovoljuje, tudi podpredsednik Mike Pence. S tem pa nista zadovoljni

ateistični skupini iz Washingtona Svoboda pred vero ter Meščani za odgovornost in etiko. Zahtevali so dokumentacijo o svetopisemskih proučevanjih, pri čemer jih je posebej zanimalo, ali se je za to porabljal vladni denar. Odgovor se je glasil, da ne: vse stroške pokriva neprofitna organizacija Capitol Ministries. Prav tako so želeli vedeti, ali so uslužbenci kabineta prisiljeni organizirati proučevanja in sodelovati pri njih. Tudi tukaj je odgovor ne: proučevanj se lahko udeležujejo le člani vladnega kabineta. Predsednik Trump je povabljen, vendar se srečanj ne udeležuje. Proučevanja vodi Ralph Drollinger, ustanovitelj službe Capitol Ministries. —*Christian Headlines*

pohlep v zadnjih dneh

Nedavna zgodovina je pokazala, da bogati postajajo še bogatejši in da se revni pogrezajo v še večjo revščino. V svetu so nepredstavljljive razlike v premoženju: 1 odstotek sveta ima

v lasti 40 odstotkov bogastva. Pravzaprav je bogastvo nekaterih posameznikov tolikšno kot bogastvo celotne posamezne države! Številke, povezane z revščino, se razlikujejo in so odvisne od kriterijev meritev in razpoložljivosti statističnih podat-

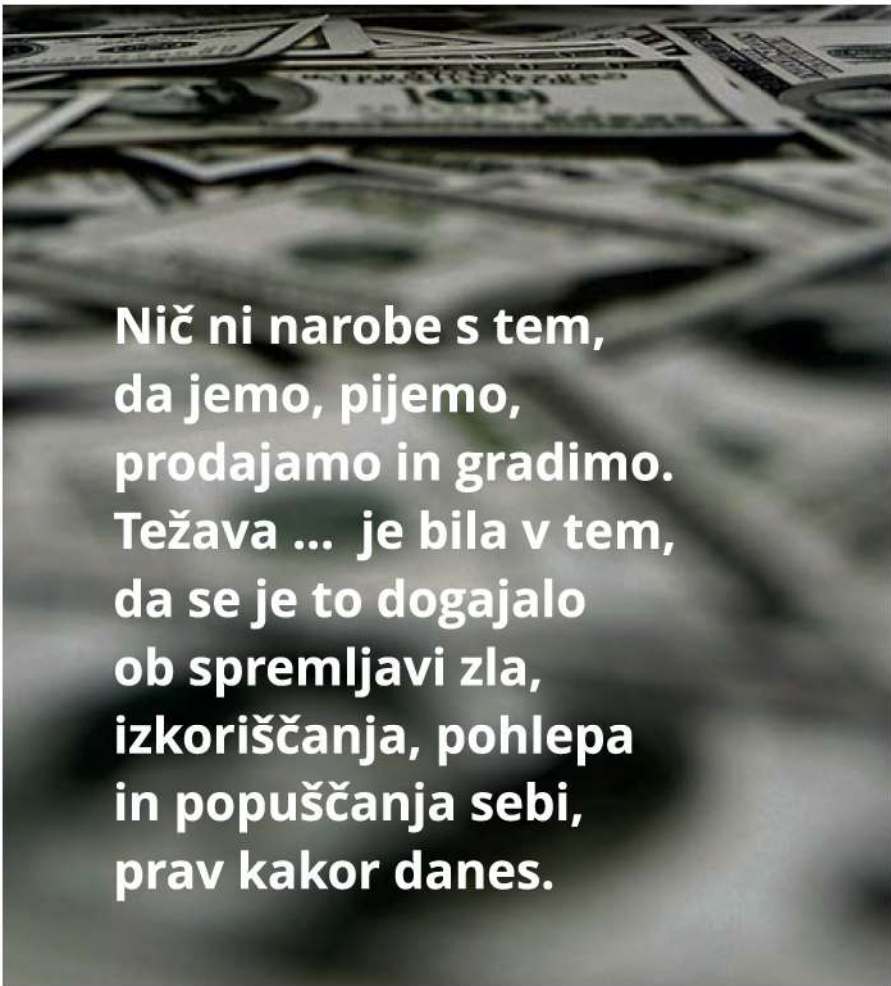
Clifford Goldstein opozarja, da bo ekonomska nepravilnost ena od družbenih značilnosti, ki jih napoveduje Sveto pismo za čas tik pred Jezusovim ponovnim prihodom.

kov, toda na splošno je večina revnih držav v Afriki. Demokratična republika Kongo (nekdanji Zaire) je velika in z naravnimi viri bogata država, toda na lestvici Mednarodnega monetarnega sklada je bila leta 2011 najbolj revna. Novinar časopisa

Newsflavour je rekel: „Demokratična republika Kongo ima diamante, uran, kobalt, tantal, baker in druge dragocene minerale. Vojne spodbuja sovraštvo zaradi etničnega porekla kakor tudi želja po nadzoru nad bogastvom naroda. Je kot kleptokra-

cija (pokvarjenost na najvišjih ravneh oblasti), karkoli si vlada in njeni agenti lahko prisvojijo, to tudi naredijo.“

rek) In potem Jakob razlaga, da so bogati pridobili svoje premoženje tako, da so utajili plačilo delavcem, ki so želi njihova polja (4. vrsta).

**Nič ni narobe s tem,
da jemo, pijemo,
prodajamo in gradimo.
Težava ... je bila v tem,
da se je to dogajalo
ob spremljavi zla,
izkoriščanja, pohlepa
in popuščanja sebi,
prav kakor danes.**

Mojzes je Izraelcem naročil, naj pomagajo revnim in tem, ki so v potrebi. Rekel je: „Če bo pri tebi revež, kateri izmed tvojih bratov, v katerem koli kraju v tvoji deželi, ki ti jo daje GOSPOD, tvoj Bog, ne zakrknj svojega srca in ne zapiraj roke pred svojim revnim bratom.“ (5 Mz 15,7)

Jezus je rekel: „Uboge imate namreč vedno med seboj“ (Mt 26,11) in ko ga je bogati mladenič vprašal, kako se lahko reši, mu je Jezus rekel „pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih.“ (Mk 10,21)

Ijubezen do denarja

Ko vstopamo v zadnje dni svetovne zgodovine, bodo gospodarske neenakosti, ki so pogosto posledica izkoriščanja revnih s strani bogatih, samo še bolj očitne. Jakob je napisal: „No, bogataši, razjokajte se in tarnajte zaradi nesreč, ki prihajajo nad vas. Vaše bogastvo je preperelo in vaša oblačila so požrli molji. Vaše zlato in srebro je zarjavelo in njuna rja bo pričala zoper vas ter razjedla vaše meso kakor ogenj. V *zadnjih dneh* ste kopičili zaklade.“ (Jk 5,1-3; dodan pouda-

Apostol Pave nadaljuje s tem nasvetom in pravi, da nam je „dal zgled, kako moramo ... pomagati slabotnim in se spominjati besed Gospoda Jezusa, ki je rekel: ‘Večja sreča je dajati kakor prejemanje.’“ (Apd 20,35)

Pavel je povedal, da tega nasveta, na žalost, ne bodo upoštevali v zadnjih dneh svetovne zgodovine. Ko je pisal svojemu mlademu pomočniku, je rekel: „Tole pa vedi, da bodo *v poslednjih dneh* nastopili hudi časi. Ljudje bodo namreč samoljubni, *lakomni*, bahavi, prevzetni,

nehvaležni in nesveti, ... brez ljubezni do dobrega ... Raje bodo imeli naslade kakor Boga.“ (2 Tim 3,1-4, poudarek dodan) V tem opisu razmer v družbi v zadnjih dneh zemeljske zgodovine so poudarjene sebične lastnosti človeške narave. Za Pavla bodo „lakomni“ znamenje in morda celo vzrok za hude čase v prihodnosti. Tega ni težko razumeti, saj sovraštvo, nasilje, revolucije in vojne pogosto spodbujajo ekonomske neenakosti.

korenina zla

Jezus je svojim učencem s širokimi potezami naslikal razmere v svetu v času konca, tako v naravi kot v družbi. „Ker se bo nepostavnost povečala, se bo ljubezen pri mnogih ohladila,“ (Mt 24,12) je rekel. Z drugimi besedami, ko bodo ljudje zakrknili v grehu in hudobiji, bodo postali neobčutljivi za potrebe drugih. To se najbolj kaže z našo ravnodušnostjo do gmotnih težav, ki jih imajo naši bližnji. Zato je Pavel svaril, da ljudje, „ki hočejo obogateti, padajo v skušnjava in zanko, to je v mnoge ne-spametne in škodljive želje, ki ljudi pogrezajo v pogubo in uničenje.“ (1 Tim 6,9.10)

Pomembno je poudariti, da Sveto pismo ne govori o tem, da je bogastvo nekaj slabega. Govori o zlu, ki izhaja iz požrešnosti, izkoriščanja in skopuštvu – in to so lastnosti, ki v svoji pretirani obliki postanejo eno od znamenj časa.

Eden od voditeljev zelo bogatega naroda je govoril o ekonomski neenakosti v svetu in izjavil: „Nas je na milijone, njih na milijarde; oni hočejo, kar imamo mi, vendar jim mi tega ne damo!“ Morda res ne, vendar se revni lahko odločijo, da pridejo in si sami vzamejo, kar je seveda možni scenarij za zadnji čas.

Babilon

Gospodarski zlom leta 2008 je sprožil ogromne finančne izgube v raznih spektrih ekonomskih sistemov – vendar to ni veljalo za vse. Mnogi bogati so postali še bogatejši, nekateri z manipulacijo trga, drugi pa so izkoristili krizo in si požrešno napolnili žepe na račun delavcev in njihovih pokojninskih skladov.

Ko je marca leta 2012 Grčija podpisala sporazum z zasebnimi upniki o prestrukturiranju grških obveznic v vrednosti 172 milijard evrov – največje prestrukturiranje državnega dolga v zgodovini – so zavarovalnice razgrabile lepih 2,5 milijard evrov v zavarovanjih in tako nekatere posameznike spremenile v milijarderje, z drugimi pa pometle.

Kako daljnoviden je bil apostol Jakob, ko je svaril pred požrešnostjo današnjega časa.

Tudi Jezus, ko je svaril pred dogodki zadnjih dni, je rekel: „Kakor je bilo v Noetovih dneh, takó bo tudi v dneh Sina človekovega: jedli so, pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo in je prišel potop ter

vse pokončal. Podobno bo, kakor je bilo v Lotovih dneh: jedli so, pili, kupovali, prodajali, sadili in zidali ... Takó bo tudi na dan, ko se bo razodel Sin človekov.“ (Lk 17,26-28.30) Nič ni narobe s tem, da jemo, pijemo, prodajamo in gradimo. Težava v času Sodome in Noeta je bila v tem, da se je to dogajalo ob spremljavi zla, izkoriščanja, pohlepa in popuščanja sebi, prav kakor danes.

V poslednjih dogodkih svetovne zgodovine bo postal naš odnos do premoženja precej pomemben. Razodetje napoveduje, da bo vzpostavljen gospodarski bojkot za te, ki ne bodo poslušni ukazom versko-politične oblasti, ki bo prevzela oblast v zadnjem času. Ta velika sila bo „dala pobiti vse, ki podobe zverí niso molili. Dosegla je, da so si vsi, mali in veliki, bogati in reveži, svobodni in sužnji, morali dati vtisniti na desnico ali na čelo žig. Nihče ni smel ne kupovati ne prodajati, samo tisti, ki je imel žig, se pravi ime zveri ali število njenega imena.“ (Raz 13,15-17)

To je eno zadnjih velikih znamenj konca. Naznanja hude čase za Kristusove sledilce pred njegovim drugim prihodom. Velika sila, ponekod v Novi zavezi predstavljena kot „Babilon“, bo silila ljudi k napačnemu čaščenju in neposlušnost kaznovala s smrtjo: „Dano ji je bilo tudi oživiti podobo zverí, tako da je podoba celo spregovorila in dala pobiti vse, ki podobe zverí niso molili.“ (Raz 13,15) Ta sila uporablja ekonomske

vzvode, da ljudi prisili v poslušnost. Res, denar bo igral pomembno vlogo v dogodkih zadnjih dni!

Vendar pa je knjiga Razodetje jasna, da bo pred Jezusovim prihodom bogastvo Babilona usahnilo. „Tudi trgovci zemlje jokajo in žalujejo za njim, ker nihče ne kupuje več njihovega blaga: blaga iz zlata, srebra, dragih kamnov, biserov, tančice, bagra, svile in škrlata; pa vsakovrstnega dišečega lesa, vsakovrstnega orodja iz slonovine, vsakovrstnega orodja iz najdražjega lesa, brona, železa in marmorja; pa cimeta in balzama, dišav, mire in kadila, vina in olja, najboljše moke in žita, goveda in ovc, konj in voz, sužnjev in človeških življenj. Sadeži, ki jih je želela tvoja duša, so izginili, ves sijaj in ves blesk je odpadel od tebe in nikoli več ga ne bodo našli.“ (Raz 18,11-14) Čeprav Sveto pismo uporablja prispodobe starodavnih dni, sobesedilo zagotovo kaže na sodobnost, ko bo Babilon propadel, kar bo prineslo vsesplošni ekonomski kolaps. V obeh primerih torej izgubiš premoženje in dohodek. Izbiraš lahko le med tem, ali boš izgubo utrpel zaradi dobrega razloga ali zaradi slabega. Blago, s katerim se kupčuje v Babilonu, je namreč tudi „človeško življenje“.

Ko torej opazite, da se svetovni ekonomski sistemi začenjajo rušiti, ne obupajte. Raje „se vzravajte in vzdignite glave, kajti vaša odkupitev se približuje“. (Lk 21,28)

Roy Cottrell pripoveduje zgodbo o čudovitem odpuščanju, ki se je zgodilo za časa ameriške državljanske vojne.

POOSEBLJENO ODPUŠČANJE

Med ameriško revolucijo je Peter Miller zvedel, da je njegov znanec po imenu Widman kot izdajalec obsojen na smrt. Kljub neurju, blatu in plundri je pohitel do poveljstva generala Georga Washingtona in prosil za pomilostitev obsojenega moškega.

Washington ga je vljudno poslušal, potem pa odgovoril: „Rad bi spustil Widmana, ker je vaš prijatelj, vendar si tega kljub temu dejstvu ne upam storiti.“

„Moj prijatelj?“ je vzkliknil Miller, „On je moj najhujši sovražnik!“

„Kaj?“ je odvrnil Washington, „V tem vremenu ste prehodili sto kilometrov, da rešite življenje svojega sovražnika? To postavlja zadevo v drugo luč. Odobril bom vašo prošnjo.“

Pomilostitev je bila zapisana in

Miller je pohitel nadaljnih 25 kilometrov do mesta usmrčitve. Prispel je ravno v trenutku, ko so njegovega sovražnika peljali na oder.

Ko je Widman zagledal Millerja sredi množice, se je obregnil: „Poglejte starega Petra Millerja. Prepeščil je vso pot od doma do sem, da me vidi obešenega in poteši svoje sovraštvo.“ Toda komaj je izgovoril te besede, je Miller izročil pomilostitev v roke poveljujočemu in Widmanovo življenje je bilo rešeno.

Ta izjemni dogodek kaže čudovito odpuščanje. Toda kako neskončno večja je bila ljubezen, ki je poslala iz nebes Jezusa, da na rimskem križu umre za svoje sovražnike: „Težko namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrega. Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“ (Rim 5,7.8) ❖

potresi,
ki bodo
končali čas

Kim Peckham se sprašuje, ali se soočamo s potresi, za katere je Jezus rekel, da bodo ob koncu sveta.

Sita se spomni aprilskega dne, ko je na pašniku pazila na družinsko živino. Sedemletna deklica je ležala na travi na nepalskem pobočju in opazovala oblake, ki so jadrali nad nje-no glavo. Nenadoma se je zavedla, da je nekaj strašno narobe. Tla so se dvigala in pogrezala in po okoliških hri-bih je opazila prah, ki se je dvigal kakor megla. Pozneje je reševalcem povedala, da se je zvila na travi in jokala.

Pet mesecev za tem je Manuel Moya z ženo v postelji gledal televizi-

jo, ko je potres zadel njihovo mesto Illapel v Čilu. Silno tresenje ju je prisililo, da sta stekla na ulico v spodnjem perilu. Morda sta izgubila nekaj spodobnosti, vendar sta si rešila življenje, kajti tri minute pozneje se je stavba, v kateri sta živela, spremenila v kup ruševin.

„Mislil sem, da je konec sveta,“ je novinarjem povedal Moya.

Nekateri ljudje menijo, da je Moya imel prav. Na dogodek v Čilu gledajo kot na nov potres v seriji potresov, ki pridobivajo na moči in pogostosti

do vrhunca ob času konca.

Hal Lindsey, svetovno najbolj znani razlagalec svetopisemskih prerokovanj, je leta 1997 v svoji knjigi *Koda apokalipse (Apocalypse Code)* zapisal naslednje: „Potresi naraščajo v svoji pogostosti in moči, tako kakor je to napovedalo Sveto pismo za zadnje dni pred Jezusovim ponovnim prihodom. Zgodovina kaže, da je število ubijalskih potresov bilo precej stalno do leta 1950, približno dva do štiri na desetletje. V šestdesetih letih jih je bilo 13, v sedemdesetih 51, v osemdesetih 86 in od 1990 do 1996 več kakor 150.“

Ima prav, ko pravi, da je Jezus posebej opozoril na potrese kot na znamenje konca: „Lakote in potresi bodo na raznih krajih, vendar je vse to začetek porodnih bolečin.“ (Mt 24,7.8)

Z drugimi besedami: če vidite potrese, vedite, da se dogaja nekaj pomembnega. In prav sedaj se svet trese kakor šiba na vodi. Ne samo da se trese, zelo se trese. Pet najhujših zabeleženih potresov se je zgodilo po drugi svetovni vojni. Eden od njih se je zgodil šele pred sedmimi leti. Zagotovo se spomnite televizijskih posnetkov, ko je tsunami zalil japonsko obalo po potresu z magnitudo 9,0 po Richterjevi lestvici. Spomnim se, kako je na posnetku lestenec nihal tako divje, da je udarjal ob strop.

Tragedija je bila nesramno prese- nečenje za seizmologe, ki so bili prepričani, da Marianski jarek nikoli ne

bo povzročil potresa, močnejšega od 8,0, kvečjemu 8,4 po Richterjevi lestvici.

Leta 2004 se je potres v Indijskem oceanu dvignil še višje na Richterjevi lestvici, vse do 9,1 do 9,3 in povzročil eno najsmrtnejših naravnih nesreč vseh časov. Res je videti, kakor da „celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine.“ (Rim 8,22)

Je torej čas, da se z nekaj platenkami vode skrijemo pod mizo in čakamo na apokalipso? Morda. Toda preden odpoveste vse svoje zmenke na tem svetu v pripravi na naslednji potres, si vzemite trenutek za preverjanje dejstev.

Predvsem, ali ima Lindsey prav, ko pravi, da so potresi vse pogostejši. To lahko preverimo, saj obstajajo odlični podatki o potresih za več kakor sto let nazaj.

Na diagram si po letih zarišite število potresov z magnitudo 6,5 ali več, ki so se zgodili po letu 1900. Morda boste zmedeni, ker boste dobili množico točk, raztresenih po celem listu. Toda pokličite sestrično, ki je bila prav dobra pri matematiki, da prežveči podatke, pa boste opazili trend, da so močni potresi zadnje čase redkejši, kakor so bili sredi prejšnjega stoletja. To zagotovo ne podpira trditev Lindseya in drugih razlagalcev prerokovanj o pogostosti potresov. Ker Lindsey ne navaja vira svojih informacij, se njegovo dokazovanje sesuje kakor blok med potre-

som leta 1976 v Tangšanu.

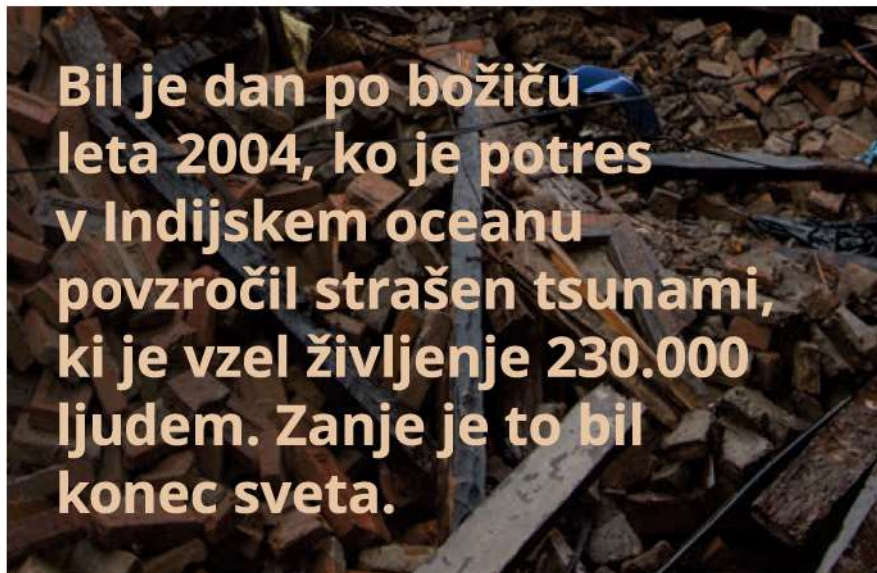
Kaj pa glede moči tresenja? Se v današnjih potresih zemlja bolj trese? Med desetimi zabeleženimi dogodki z največjo magnitudo sta dva zares v našem stoletju. Po drugi strani sta se dva najhujša potresa zgodila pred pol stoletja, vključno s potresom na Aljaski, ki je sesul mesto Anchorage kakor ceneno lončevino in sprožil tsunami, ki je prizadel 20 držav. Ostali veliki potresi so poljubno raztreseni v zgodovini vse nazaj do srednjega veka.

Če se prah posede, ni videti, da bi se nahajali sredi potresnega Harmagedona. Glede na trenutni trend ni nujno, da svoj priljubljeni porcelan pospravite v stiroporno embalažo. Toda tudi če potresi, ki jih gledamo pri poročilih, niso začetno dejanje končne apokalipse, prinašajo konec sveta na drugačen način.

Bil je dan po božiču leta 2004, ko je potres v Indijskem oceanu povzročil strašen tsunami, ki je vzel življenje 230.000 ljudem. Zanje je bil to konec sveta. To nas spominja, da konec časa lahko pride kot posamični dogodek prav tako kakor preroški. Zdavnaj pred svetovno apokalipso lahko pride za nas osebno.

Ne vem, kdo se lahko počuti resnično pripravljenega za tak sodni dan, pa naj pride s tsunamijem ali s čim bolj vsakdanjim, kot je npr. zdrs v kopalnici. To me spominja na

prijatelja, ki je bil steber družbe v okolju, kjer je živel. Bil je vsestransko prijeten človek, vedno pripravljen ponuditi roko v pomoč tako prijatelju kot tujcu. Verniki njegove cerkve so

Bil je dan po božiču leta 2004, ko je potres v Indijskem oceanu povzročil strašen tsunami, ki je vzel življenje 230.000 ljudem. Zanje je to bil konec sveta.

uživali njegovo velikodušno pomoč na najrazličnejših področjih, od zbiranja finančnih sredstev do plačila raznih popravil v stavbi.

Potem pa je doživel srčni infarkt. Leže v reševalnem vozilu se je med prevozom v bolnišnico počutil nepripravljenega za svoj osebni sodni dan. „Vedel sem, da nisem pripravljen,“ je rekel.

Ta izkušnja je spremenila njegovo vero. Namesto na svoja dobra dela se za rešitev sedaj zanaša na Jezusa. Je drugačna oseba na vzvišeni način, ki bi ga težko opisal. Upal bi reči, da je pripravljen za konec sveta, pa naj pride za vse Božje stvarstvo ali le za nje ga osebno. Moj prijatelj me navdihuje, da tudi sam živim s pogledom, uprtim na prihodnje življenje, ki ga apostol Pavel imenuje „nepotresljivo kraljestvo.“ (Heb 12,28 CHR) ✎

obnovitev planeta Zemlja

Loren Seibold
razmišlja o tem,
kaj smo storili
našemu planetu –
in kakšen je
Božji načrt z njim.

Odraščal sem na kmetiji v Severni Dakoti. Kot otroku se mi je ta kraj zdel kot prostrana divjina. Navsezadnje nas je tam živelo zelo malo. Niti malo pa se nisem zavedal, kako zelo smo spremenili ta kraj, čeprav je bil redko poseljen.

Imeli smo izobilje hrane – živine, vrtnin in žit – nismo pa poznali nekdanjih prebivalcev. Ameriški bizon je bil seveda zgolj spomin – tako kot ameriški staroselci, ki so nekdam živeli na in od te bogate pokrajine.

Ko sem prebral, da so se po krajih, kjer sem živel, nekoč potikali medvedi in volkovi, sem bil presenečen. Pa ne bi smel biti. Kmetje so vendarle tekmovali z divjimi živalmi, ki so ogrožale pridelke in živino. Po prostranih poljih smo škropili herbicide in pesticide. Zemljo smo orali in obdelovali od enega roba prostranega polja do drugega. Bivole smo zamenjali z domačim govedom. Prsrčne in živahne prerijske pse, podobne podzemnim vevericam, lahko sedaj opazujemo v turistični prerijski vasici. V istem parku lahko občudujemo tudi veličastne bizone, stlačene za ograjo. Plevel, ki smo ga škropili, in puste nehranljive trave, ki so se razrasle ob poteh in jarkih, so sedaj eksotika, ki je zamenjala nekdanje tri metre visoke prerijske trave.

Vse to sem dojel leta kasneje. Samoumevno se mi je zdelo, da so ameriške Velike planjave namenjene kmetijstvu. Mislil sem, da mesta uničujejo naravo, ne mi. Mi smo živeli sredi narave. Pravzaprav smo ustvarili svojo naravo. Niso samo govedo, žita in plevel nadomestili to, kar je tam rastle nekoč. Tu smo tudi ljudje. Mi smo ukrotili divjino in vnesli živa bitja, ki so izpodrinila avtohtone prebivalce. Henry David Thoreau je

avtor znanega citata: „Ohranitev sveta je v divjini.“ Žal je ostalo le še malo prave divjine. Tudi v kraje, tako odmaknjene kot je amazonski pragozd in avstralska puščava, je vdrl človek in s sabo prinesel uničenje. Divjina je sedaj omejena na le nekaj kotičkov, ki smo jih namenili posebej zanjo. Kaj se je zgodilo z izjemnim ekosistemom visokih prerijskih trav, ki so našo kmetijo preraščale pred dvema stoletjema? Kot bizoni so ohranjene v le nekaj parkih in rezervatih, po ocenah znanstvenikov pa skupaj zasedajo 1 % svoje prvotne površine.

uničevanje Zemlje

Sveto pismo pravi, da so bile prve besede, ki jih je Bog izgovoril novo ustvarjenima moškemu in ženski, besede blagoslova: „Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!“ (1 Mz 1, 28)

Blagoslov je bil namenjen brezgrešnemu svetu. Če bi svet takšen tudi ostal, bi brezgrešna bitja brez dvoma uspešno nadzorovala populacijo ter modro upravljala zemeljska bitja in naravne vire. Toda prišel je greh in narava trpi.

Iz ostankov daljne preteklosti, na primer, vemo, da so ljudje prispevali k izumrtju nekaj neverjetnih živalskih vrst: dlakavega mamuta, ki je živel v arktičnih območjih, novozeleandske čez tri metre visoke ptice

moe in evropske orjaške irske srne. Pred kratkim smo iztrebili goloba selca, ptiča doda, tasmanskega tigra ter še stotine drugih vrst. Ta bitja se ne bodo nikoli vrnila, prav tako kot naše kmetije ne bodo nikoli več pre-raščale visoke prerije z volkovi in prerijskimi psi.

Splošno znano dejstvo je, da smo ljudje najbolj invazivna vrsta na tem planetu. Nekateri znanstveniki so trenutno dobo poimenovali „antropocen“, ker človeštvo tako zelo spreminja našo Zemljo. Zdi se skoraj nemogoče, da bi uspeli kdaj povrniti svet v njegovo prvotno popolnost ali vsaj preprečili nadaljnje poslabšanje. Populacija ljudi vztrajno raste. Naš planet smo onesnažili z nevarnimi snovmi, na primer z radioaktivnimi odpadki, ki ne bodo izginili še tisoče let. Naš apetit po stvarih in storitvah, ki uničujejo ta planet, se še ni zmanjšal. Čeprav še vedno razpravljamo o vzrokih, nihče več resno ne dvomi, da se globalno podnebje spreminja.

Rešitve teh problemov so postale tako spolitizirane, da si je skoraj nemogoče predstavljati obrat našega uničevanja Zemlje. Na srečo je Bog obljubil, da bo storil to, česar mi ne moremo.

obnovitev Zemlje

Kadar kristjani razmišljamo o tem, kakšno bo življenje po smrti, si pogosto zamišljamo nebesa, popolni dom nad Zemljo. Sveto pismo res govori o nebesih, prav tako pa

pravi, da bo naš končni dom nova Zemlja, ki bo narejena tako popolno kot na začetku.

Nova Zemlja je najprej omenjena v Izaiju 65,17: „Kajti glej, ustvaril bom novo nebo in novo zemljo“. Izaijevo videnje nove Zemlje je kmetijsko. Prerok piše: „Zidali bodo hiše in v njih prebivali, zasajali vinograde in uživali njihov sad“ (vrsta 21). Čeprav bomo še vedno zaposleni s tem, kar bo dajalo pomen našemu življenju, se bomo povrnili k neagresivnim in neuničujočim edenskim praksam. Izaija nadaljuje: „Volk in jagnje se bosta skupaj pasla, lev bo jedel slamo kakor govedo“ (vrsta 25). Do ostalih bitij na Zemlji ne bomo več imeli izkoriščevalskega odnosa, niti jih bitja ne bodo imela med sabo, saj „ne bodo škodovali ne uničevali, na vsej moji (Gospodovi) sveti gori“ (vrsta 25).

Razodetje prikaže novo Zemljo potem, ko je minilo tisoče let zemeljske zgodovine in se je majhna populacija iz preteklosti razširila na milijone rešenih ljudi. Apostol Janez mogoče zato predstavlja urbaniziran planet, v katerem celotno mesto, v nebesih ustvarjen Novi Jeruzalem, prileti na zemljo iz vesolja (Raz 21,2). Mesto natančno opiše, od velikosti (stotine kilometrov dolgo in najbrž v obliki kocke, vrsta 16) do gradbenih materialov – dragoceni kamni in kristali v velikosti hiš. V Božjem novem ekonomskem redu se zlato uporablja za tlakovanje ulic, biseri pa so gradbeni material (vrsta 21). Ne moremo vede-

ti, ali so ti opisi dobesedni ali metaforična prispodoba tega, da bodo pod Božjo vladavino lepe in dragocene stvari nekaj običajnega. Domovi navadnih ljudi ne bodo več luknje v zakotnih vaseh ampak dvorci, ki so veličastnejši od kateregakoli na tej Zemlji.

Razodetje 22 opisuje mestni park Novega Jeruzalema, v katerega Bog postavi drevo življenja iz Edenskega vrta in reko, ki ga napaja. Tukaj je še več dokazov, da bo Bog našo uničeno Zemljo spet naredil popolno – tako popolno, kot je bila ob stvarjenju. Predstavljajte si, da izginejo vsi ekološki problemi, ki kvarijo naše zdravje in srečo, in da jih nadomestijo nepokvarljivi ekosistemi. Bi bili presenečeni, če bi Bog na Zemljo vrnil nekatera bitja, ki jih še nikoli nismo videli v živo, npr. mamute in ptiča doda, moo ter goloba selca?

Bog bo obnovil tudi nas

Če bi Bog želel obnoviti zgolj naravo, nas ne bi potreboval. Konec koncev, mi smo tisti, ki smo jo uničili! Toda Bog pravi: „Glej, vse delam novo!“ (Raz 21,5). Pri tem govori tudi o ponovnem stvarjenju človeške družbe. Poglavji Razodetja in Izaija opisujeta, da se ne bo obnovila samo Zemlja – tudi ljudje se bodo povrnili k prvotni sreči, ki je bila del Božjega prvotnega namena, ko nam je dal dom v Edenskem vrtu. Tukaj je opisanih nekaj podrobnosti te obnove:

■ **Vsi bodo srečni.** „Ne bo več slišati glasu jokanja ne glasu tarnanja.“ (Iz

65,19) „In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več.“ (Raz 21,4).

■ **Grešnikov in vseh posledic greha ne bo več.** „Toda strahopetci in neverniki, pokvarjenci in ubijalci, nečistniki in čarovniki, malikovalci in vsi lažnivci bodo dobili svoj delež v jezeru gorečega žvepla. To je druga smrt.“ (Raz 21,8).

■ **Uživali bomo sadove svojega dela.** „Ne bodo zidali, drug pa prebival, ne bodo sadili, drug pa užival ... Ne bodo se trudili zaman.“ (Iz 65,22.23)

■ **Ne bomo zboleli ali umrli.** „Smrti ne bo več.“ (Raz 21,4) „Tam ne bo več otročiča, ki bi živel le malo dni, ne starca, ki bi ne dopolnil svojih dni.“ (Iz 65,20)

■ **Bog bo vedno z nami.** „Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi.“ (Raz 21,3) „Preden bodo klicali, bom odgovarjal.“ (Iz 65,24)

Potrebni bodo kar nekaj psiholoških in fizioloških sprememb, da bo lev lahko jedel slamo – prav tako bo Bog moral tudi v človeški vrsti opraviti nekaj korenitih sprememb. Apostol Pavel pravi: „Vsi pa bomo spremenjeni, hipoma, kakor bi trenil z očesom.“ (1 Kor 15,51.52) Naše telo in um bosta preoblikovana za večno življenje. Izaija pravi, da „prejšnje reči“ – žalosti in trpljenja starega sveta – „ne bodo več prihajale v spomin.“ (Iz 65,17).

Božja nova Zemlja: sprememba, ki jo lahko vsi z veseljem pričakujemo! 🍀

Krivda vedno povzroči slabo počutje. Toda **Victor Parachin** pojasnjuje, zakaj lahko krivda dejansko pomaga, da se na dolgi rok počutimo veliko bolje, če pravilno ravnamo z njo.

zakaj je

Krivda

dobra

Nihče ne mara občutka krivde in zagotovo se nekateri med nami počutijo krive, ko naj se ne bi. Pa vendar ima to svoj smisel. Zamislite si svet, na katerem se nihče ne počuti krivega glede ničesar.“

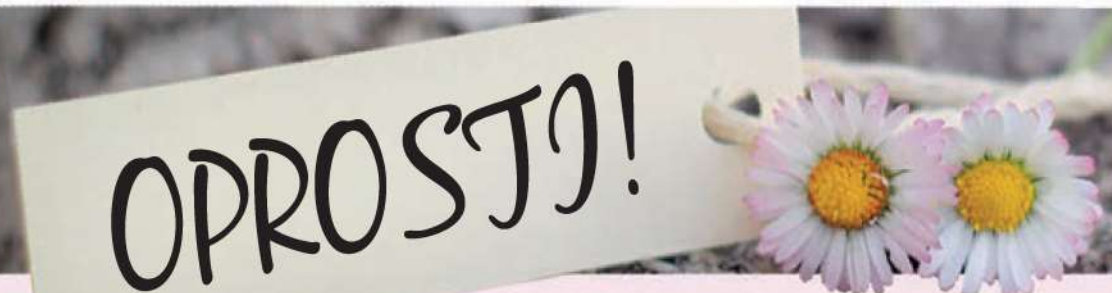
Novinarka in pisateljica Maria Shriver v teh treh povedih predstavlja pomembno, čeprav pogosto spregledano dejstvo o krivdi: da je

le-ta bistvena sestavina zdrave vesti in znamenje duhovne občutljivosti. Čeprav se o krivdi najpogosteje razmišlja kot o negativnem in uničevalnem čustvu, ima tudi pozitivne in ustvarjalne strani. Tega se je zavedal Benjamin Franklin, ko je izjavil: „Mirna vest je kakor neprestani praznik.“ Oglejmo si sedem okoliščin, v katerih je krivda zaželena.

1 krivda je dobra, če nas spodbuja k sprejetju odgovornosti za naša dejanja

Rabi Joseph Telushkin, pisec dela *Knjiga judovskih vrednot (The Book of Jewish Values)*, je zapisal: „Človek, ki ne zmore prevzeti odgovornosti in

priznati krivde, se ne more in se tudi ne bo spremenil. In kakor boleznj ne moremo zdraviti, dokler ni prepoznana, tako ne moremo popraviti greha ali zla, dokler ni priznan.“ Kot primer navaja svojega znanca, ki zlepa ni priznal svojih napak.

OPROSTI!

7 korakov za učinkovito opravičilo in smiselno prošnjo za odpuščanje

Everett L. Worthington, profesor psihologije na Univerzi Virginia Commonwealth, ki se ukvarja s področjem odpuščanja, za učinkovito opravičenje in smiselno prošnjo za odpuščanje priporoča uporabo akronima P - R - I - Z - N - A - J.

- P** - *Priznajte brez izgovorov.* Ne ponujajte nobenega izgovora. Ne dovolite takim besedam, da prihajajo iz vaših ust. Natančno povejte, česa vam je žal: „Oprosti, pozabil sem na najino obletnico.“
- R** - *Rade volje ponudite opravičilo.* Opravičilo naj izhaja iz obžalovanja storjenega in želje, da se to več ne zgodi. Bodite iskreni.
- I** - *Iščite odpuščanje.* Neposredno prosite: „Mi lahko odpustiš?“
- Z** - *Zaznajte bolečino drugega.* Priznajte, da so vaša dejanja povzročila bližnjemu bolečino.
- N** - *Nikoli več.* Obljubite, da se to ne bo več zgodilo, in tako tudi mislite.
- A** - *Absolutne vrednote.* Pojasnite, da vam je vaš medsebojni odnos pomemben in si boste prizadevali za njegovo obnovo bolj kakor za negovanje svojega ponosa.
- J** - *Junaško poravnajte.* Ponudite velikodušno popravilo škode in vprašajte drugo stran, kaj pričakuje.

Professor Worthington predlaga, da premislite posamezne točke akronima, preden drugi osebi ponudite opravičilo. Tako boste vedeli, kaj naj rečete, in ne boste v stiski zaradi iskanja pravih besed.

Kadar koli se v njegovem življenju pojavi težava, zanjo krivi druge in zavrača možnost sokrivde.

„Nekoč sem mu rekel, da se mi zdi njegova prihodnost najmanj obetajoča med vsemi ljudmi, kar jih poznam. Ker nikoli ni prevzel odgovornosti za slabe stvari, ki so se mu dogajale, ni mogel storiti ničesar za izboljšanje svojega vse bolj nesrečnega življenja.“

2 krivda je dobra, če nas spodbuja k opravičilu

Če smo nekomu škodovali, bo iskreno opravičilo prvi bistveni korak za obnovitev odnosa. To je storil ameriški aktivist za državljanske pravice Jesse Jackson, ko so medijske novice poročale o njegovem klevetanju Judov.

Zavedajoč se škode, ki jo je povzročil s svojim jezikom, je nemudoma ponudil naslednje javno opravičilo: „Če sem v trenutku svoje slabosti z besedami, dejanji ali naravnostjo komur koli povzročil nelagodje, ustvaril bolečino ali obudil strah, to ni bil moj namen. Oprostite mi, prosim, če so bili trenutki, ko se je moj zvon razglasil. Pripišite to moji glavi, ne pa srcu. Moja glava je tako omejena v svoji majhnosti, moje srce pa tako brezmejno v svoji ljubezni do človeške družine. Nisem popoln služabnik. Sem javni služabnik, ki poskuša storiti najboljše v nasprotju s pričakovanji. Bodite potrpežljivi, medtem ko rastem in služim, kajti Bog še ni opravil z mano.“

3 krivda je dobra, če razvija ponižnost

„Žal mi je“ so besede, ki jih težko izgovorimo. Obstajajo trije glavni razlogi, da se težko opravičimo. Prvi je ponos. Opravičiti se pomeni priznati napako. Ponos preprečuje, da bi preprosto rekli: „Storil sem napako. Zavozil sem. Ne bi smel storiti ali reči tega.“ Drugi je težnja, da namesto da se opravičimo za svoje ravnanje, raje obtožimo nekoga ali nekaj drugega. Opravičujemo se s preusmeritvijo odgovornosti drugam. Tretji je sram. Počutimo se neumno in lažje se je pretvarjati, kakor da ni bilo ničesar, oziroma da nihče ni ničesar opazil. Toda kadar z besedami ali dejanji povzročimo rane, izvira pot ozdravitve iz ponižnosti in pripravljenosti, da se opravičimo. To je razlog, da je ponižnost v Svetem pismu pomembna vrlina. Razmišljajmo o naslednjih besedilih: „Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavohlepja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.“ (Flp 2,3) „V vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega.“ (Ef 4,2) „Kdo med vami je moder in razumen? Z lepim življenjem naj pokaže svoja dela v krotkosti modrosti.“ (Jk 3,13) „Oznanil ti je, o človek, kaj je dobro, kaj GOSPOD hoče od tebe: nič drugega, kakor da ravnaš pravično, da ljubiš dobrohotnost in ponižno hodiš s svojim Bogom.“ (Mih 6,8)

4 krivda je dobra, če nas spodbuja k spremembam

Če smo ga polomili in povzročili nekemu nevšečnosti, bo odnose ozdravilo čim hitreje in čim boljše popravilo stanja. V poravnavo pa nas usmerja in spodbuja krivda. Letitia Baldrige, avtoriteta na področju bontona, je pripovedovala o dogodku, ko je prijatelj pozabil priti po njo na letališče. Čakala je eno uro, potem pa uredila lastni prevoz. Baldrigova navaja, kaj se je zgodilo, ko je moški ugotovil svojo napako: „1) Poslal mi je dolgo opravičilo; 2) Poslal mi je ducat prelepih vrtnic; 3) Ko se je vrnil v mesto, me je povabil na kosilo; 4) Uredil je prevoz od moje pisarne do restavracije in po kosilu nazaj do pisarne.“ Lahko si predstavljamo, da je opravičilo bilo sprejeto, tesnoba ozdravljena in prijateljstvo ohranjeno.

5 krivda je dobra, če zdravi bolečino in jezo

Če nas občutek kesanja vodi k ozdravljajočemu delovanju, se bosta bolečina in jeza prizadete strani omehčali, morda celo pozdravili. Ko je poslovna svetovalka Stacey Hylen prispela v Ritz-Carlton hotel v mestu Tuscon, je zaprosila, naj jo zjutraj zbudijo. To je bilo zanjo zelo pomembno. Rutinsko opravilo je bilo spregledano in ko se je zbudila prepozno, je bila besna. Poklicala je recepcijo in se pritožila. Toda njeno razočaranje se je sprostilo in jeza

olajšala, ker se je hotelski uslužbenec nemudoma opravičil in ponudil brezplačni zajtrk v sobi. Zavrnila je zajtrk, toda popoldan je ob vrnitvi v hotelski sobi našla sveže jagode, pecivo, suho sadje in ročno napisano opravičilo. Izid vsega je bil, da je namesto jezne opombe na spletni strani hotela pustila tam oceno pet zvezdic za njihovo ravnanje s strankami.

6 krivda je dobra, če povzroči iskanje Božjega odpuščanja

Težko je prepoznati napačnost svojega ravnanja in prositi za odpuščanje. Ta težava je opisana že na začetku Svetega pisma. Ko je Bog opozoril Adama in Evo na njuno napačno odločitev, nista prevzela odgovornosti. Adam je obtoževal Evo: „Žena, ki si mi jo dal, mi je dala z drevesa in sem jedel.“ Podobno je Eva obtoževala kačo: „Kača me je zapeljala in sem jedla.“ (1 Mz 3,12.13) Ko je Bog pozneje zahteval od Kajna priznanje, kaj se je zgodilo z bratom Abelom, ki ga je v besu iz zavisti ubil, je Kajn arogantno odvrnil: „Ne vem. Sem mar jaz varuh svojega brata? (1 Mz 4,9). Toda neka druga oseba v Svetem pismu je prepoznala svojo napako in jo priznala. To se je zgodilo, ko je prerok Natan obtožil kralja Davida za vrsto krivičnih dejanj. Davidov odziv je bil popolno nasprotje Adamovemu, Evinemu in Kajnovemu.

Prevzel je odgovornost in priznal: „Grešil sem proti GOSPODU.“ (2 Sam 12,13) Zaradi takojšnjega priznanja je Natan sporočil Davidu, da bo deležen manjše kazni.

7 krivda je dobra, če pomaga opaziti značajsko pomanjkljivost

Ni težko biti slep za svoje napake in pomanjkljivosti. Pogosto je občutek krivde tisti, ki nam odpre oči, da vidimo svojo značajsko pomanjkljivost. Nedavno je neki moški prosil znanega kolumnista za nasvet: „Pred leti sem imel prijateljico, ki sem jo ljubil, vendar z njo nisem ravnal prav. Ker bom zaradi bolezni kmalu umrl, sem upal na slučajno srečanje, da bi jo prosil za odpuščanje, vendar je za to malo možnosti.“ Spraševal je,

kako naj uredi stvari, ali naj pokliče ali napiše pismo, ki ji bo dostavljeno po njegovi smrti. Modri kolumnist mu je svetoval: „Sledite svojemu srcu sedaj. Pokličite jo po telefonu ali ji napišite pismo. Bodite popolnoma jasni in iskreni. Zagotavljam vam, da se boste počutili bolje in da se bo to dotaknilo tudi nje. Upam, da bo izkoristila priložnost odpuščanja, tako da zaključita zgodbo z urejenimi odnosi.“

Kadar se v našem življenju pojavi krivda, je to opozorilo, da ponovno preverimo dogajanje. Prepoznati vir krivde in se modro, zrelo in sočutno odzvati nanj, nam bo zagotovilo notranji mir in omogočilo zdrave odnose z bližnjimi. ♡

Če ste uživali ob branju revije Znamenja časa, si jo naročite na svoj dom. Pošljite izpolnjen kupon na spodnji naslov in dvakrat letno boste prejeli brezplačni izvod v svoj poštni nabiralnik.

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

**Znamenja časa
Njegoševa 15
1000 Ljubljana**

A young man and woman are smiling and looking at a map together. The man is in the foreground, wearing a dark blue shirt, and the woman is behind him, wearing a brown jacket. They are both holding the map, which shows a city street grid and green spaces. The background is blurred, suggesting an outdoor setting with warm lighting.

Doug Batchelor
pojasnjuje, zakaj
je prešel
s praznovanja
dneva počitka
ob nedeljah
na sedmi dan,
soboto.

od nedelje na soboto

Kateri nauk vam pride na misel, kadar pomislite na binškošne vernike? Govorjenje jezikov, mar ne? Če kdo omeni baptiste, boste najbrž pomislili na krst s potopitvijo. Kadar bo omenjen naziv katolik, boste morda pomislili na devico Marijo ali mašo. Denominacije so v glavnem znane po svojih značilnih naukih ali ravnanjih.

Če torej slišite naziv adventist sedmega dne, kateri nauk vam pride na misel? Večina ljudi pravi: „Oh, sobota!“

Seveda večina kristjanov veruje v posvečevanje šabata – dneva počitka, toda adventisti sedmega dne so pri tem nekoliko posebni, ker posvečujejo dan počitka na sedmi dan tedna, na soboto, namesto na nedeljo, kakor to počne večina ostalih kristjanov.

Sam osebno nisem vedno veroval, da je šabat sedmi dan, sobota. Čeprav sem po rojstvu na pol Jud, nisem verjel, da je sobota šabat in sem še naprej posvečeval nedeljo. Govoril sem si: *Kako bi bilo lahko toliko ljudi v zmoti in jih tako malo imelo prav?*

Kaj me je potem prepričalo, da sem začel posvečevati sedmi dan, soboto? Kar nekaj stvari.

preiskati dokaze

Pomembni dejavnik je bil nestrni-
njanje kristjanov glede razlogov za
posvečevanje nedelje. Nekateri so

trdijo, da je sedmi dan sobota le za
Jude. Toda Sveto pismo pravi, da je
počitek sedmega dne ena od stvari, ki
jih je Bog ustvaril ob stvarjenju. 1 Mz
2,2.3 pravi: „Sedmi dan je Bog
dokončal delo, ki ga je naredil, in
počival je sedmi dan od vsega dela, ki
ga je storil. In Bog je blagoslovil

**Ni dokaza, da bi se
Bog v Novi zavezi
premislił glede
šabata –
dneva počitka.**

trdili eno, drugi drugo, opazil pa sem,
da nobene trditve niso podprte
z ustreznimi dokazi. Omenil bom
nekaj teh razlogov.

Sobota je judovska. Nekateri ljudje

sedmi dan in ga posvetil, kajti ta dan
je počival od vsega svojega dela, ki ga
je storil, ko je ustvarjal.“ Koliko
Judov je bilo takrat na svetu? Noben.
Torej je Bog ustvaril soboto za

ves človeški rod. Zato je Jezus rekel: „Sobota je ustvarjena zaradi človeka.“ (Mr 2,27, poudarek dodan) Bog jo je ustvaril za vse, ne le za Jude.

Sprememba koledarja. Mnogi kristjani trdijo, da je bil koledar tolikokrat spremenjen, da ne moremo vedeti, kateri dan je sobota. Imajo prav, da je bil koledar nekajkrat spremenjen. Toda te spremembe nikoli niso spremenile vrstnega reda dni v tednu. Vplivale so le na oštevilčenje dni v mesecu.

Zadnja sprememba koledarja je bila leta 1582, ko je papež Gregor XIII zapovedal, da 4. oktobru, ki je bil četrtek, sledi petek 15. oktober. Koledar je bil spremenjen, vendar je tedenski cikel ostal nedotaknjen.

Poleg tega Judje že tisočletja posvečujejo šabat na sedmi dan soboto. Vsakemu se je že zgodilo, da je zjutraj vstal in menil, da je določeni dan tedna, potem pa ugotovil, da je drug dan. Toda nepredstavljivo je, da bi cel narod, naseljen po vsem svetu, istočasno postal zmeden glede tega, kateri dan je sedmi dan, sobota.

V čast vstajenju. To je še en razlog, ki ga mnogi omenjajo v prid posvečevanju nedelje. „To je v čast Jezusovemu vstajenju,“ pravijo. Pri takšnem razmišljanju pa obstaja težava. V Svetem pismu ni niti enega besedila, ki bi omenjalo spremembo dneva počitka s sobote na nedeljo v čast Jezusovemu vstajenju.

Nekateri ljudje izpostavljajo dejstvo, da so se učenci nekoč sešli

v nedeljo, na dan vstajenja, kar drži. Toda niso se zbrali, da bi praznovali ta dan. Prišli so skupaj „iz strahu pred Judi“. (Jn 20,19) Prav tako je res, da se je tistega večera Jezus srečal z učenci, vendar boste zaman pregledali vse tri evangeljske zapise o tem dogodku (Mr 16,12-14; Lk 24,36-49; Jn 20,19-30), da bi tam našli Jezusove besede, da je ta dan novi dan počitka.

Pa še nekaj: če imajo adventisti napačni dan počitka v čast stvarjenju, potem imajo vsi ostali napačno nedeljo v čast vstajenju.

Nič več deset zapovedi. Potem so tukaj ti, ki trdijo, da posvečujejo nedeljo namesto sobote, ker so zapovedi odpravljene. Ta razlog se mi v današnjem času zdi prav čuden, ker nikoli nisem srečal kristjana, ki bi podpiral prestopanje ostalih devetih zapovedi. Sedaj pa si ti isti kristjani prizadevajo, da bi deset zapovedi bilo postavljeno na javnih mestih širom ZDA, da bi povrnilo Ameriko nazaj k njenim moralnim koreninam!

Apostol Pavel je trdno veroval v deset zapovedi. Rekel je: „Postava nam omogoča, da spoznamo greh“ in „greha nisem spoznal razen prek postave“. (Rim 3,20; 7,7) Jakob je deset zapovedi imenoval „popolno postavo svobode“. (Jk 1,25) Tako, po Pavlu in Jakobu, Bog še vedno pričakuje, da kristjani izpolnjujejo deset zapovedi, kar seveda vključuje tudi četrto o dnevu počitka.

Novozavezna cerkev. Nekateri ljudje pravijo, da je novozavezna cerkev

spremenila soboto na nedeljo. V Novi zavezi sem našel osem besedil, ki omenjajo prvi dan tedna (nedeljo), vendar nobeno ne omenja, da bi Bog prestavil dan počitka na nedeljo. Šest od osmih besedil preprosto izpostavlja, da je Jezus vstal prvi dan tedna. Tako preostaneta dve besedili, ki omenjata nedeljo v zvezi z drugimi stvarmi.

Prvo se nahaja v Apd 20,7-12 in pravi, da je Pavel pridigal skupini vernikov v Troji na prvi dan tedna. Nekateri ljudje trdijo, da to kaže na trend posvečevanja nedelje v Novi zavezi.

Toda preiskava dejstev pojasnjuje, zakaj je Luka, pisec Apostolskih del, posvetil pozornost temu srečanju na prvi dan tedna. To je bilo celonočno srečanje, kajti Pavel je naslednji dan odhajal. Mislim, da celo v tistih časih ljudje niso bili navajeni redno prisostvovati celonočnim cerkvenim srečanjem. Zato Luka ne želi pokazati trenda posvečevanja nedelje, temveč omenja to srečanje na prvi dan tedna, ker je celonočno bogoslužje bilo nekaj tako nenavadnega.

Drugo novozavezno besedilo, ki omenja prvi dan tedna (razen omenjenih šest besedil v zgodbi o vstajenju), se nahaja v 1 Kor 16,1.2. Pavel je zaprosil vse cerkve v Grčiji in Mali Aziji, da zbirajo darove za judovske kristjane v Judeji, ki so trpeli pomanjkanje. Potem je obiskal vse te cerkve, zbral njihove prispevke in jih osebno odnesel cerkvenim voditeljem v Jeruzalem.

Pavel je kristjanom v Korintu poslal naslednje navodilo: „Glede nabirke za svete pa storite tudi vi, kakor sem naročil Cerkvam v Galatiji. Vsak prvi dan v tednu naj vsak izmed vas pri sebi daje na stran in zbira, kolikor more, tako da se ne bo zbiralo šele tedaj, ko pridem.“ Zagovorniki posvečevanja nedelje trdijo, da Pavel govori o zbiranju darov v cerkvi.

Toda besedilo pravi „*pri sebi* daje na stran in zbira“ (poudarek dodan). Pavlov nasvet je bil, da naj vsaka oseba ali družina daje na stran svoj prispevek doma in ne v cerkvi.

ovrednotiti dokaze

Ko sem se ozrl na vse dokaze, mi je postalo jasno, da se nihče ne zveličuje z izpolnjevanjem desetih zapovedi, vendar le-te še vedno ostajajo Božji moralni standard za kristjane. Niso imenovane „deset priporočil“ ali „deset predlogov“. Prav tako ni dokaza, da bi si Bog v Novi zavezi premislil glede šabata – dneva počitka. Sveto pismo pravi: „Jezus Kristus je isti, včeraj in danes in na veke.“ (Heb 13,8)

Tako sem se odločil posvečevati soboto, kakor to zapoveduje Sveto pismo. Ne iz dolžnosti, temveč zato ker želim ugoditi svojemu nebeškemu Očetu. Od takrat mi je to velik blagoslov. Jezus pravi: „Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi.“ (Jn 14,15)

Zaradi tega posvečujem soboto, sedmi dan tedna. 🖊

Darren Morton
svetuje kako
prehiteti smrt.

bežite pred starko s koso

Kaj imajo skupnega najdlje živeče skupine ljudi na svetu – Sardinci, Okinavci in adventisti sedmega dne v Loma Lindi v Kaliforniji? Na vrhu seznama, kakor ga opisuje Dan Buettner v svoji knjigi *Modre cone (The Blue Zones)*, se nahaja naravno gibanje. In hoja je najbolj naravno gibanje teh zvezd dolgoživosti.

Nedavna raziskava kaže, da so določene vrste hoje boljše kakor ostale. Avstralski raziskovalci so preverjali običajno hitrost hoje 2000 starejših moških in jih potem spremljali nadaljnjih pet let. Ugotovili so, da je običajna hitrost njihove hoje pove-

zana z verjetnostjo smrtnosti v teh petih letih.

Moški, ki so običajno hodili hitreje kot 3,2 km/h (zmerno, brez obiranja), so imeli 1,23-krat manjšo smrtnost, kot tisti, ki so hodili počasneje. Dejansko ni umrl noben od tistih, ki so običajno hodili hitreje kot 4,8 km/h (živahna hoja). Tako so raziskovalci zaključili, da je 5 km/h prevelika hitrost za starko s koso!

Za zdravje in za gibčnost je torej bistveno, da hodimo živahno. Za podaljšanje življenja so koristna že krajša obdobja hitrejše hoje.

Tudi če hitre hoje ne zmoremo, je hoja koristna ne glede na hitrost. Zato pot pod noge in živimo dlje!

popolna izročitev

Bogu

Ellen White spodbuja kristjane, da svoje življenje izročijo popolnoma Kristusu in izkusijo veselje, ki ga izročitev prinaša.

Bog je obljubil: “In ko me boste iskali, me najdete, ker boste vprašali po meni iz vsega svojega srca.” (Jer 29,13)

Bogu moramo izročiti vse srce, sicer se v nas nikoli ne bo obnovila njegova podoba. Po naravi smo odtujeni Bogu. Sveti Duh opisuje naše stanje z besedami: “Mrtvi po prestopkih in grehih.” (Ef 2,1) “Vsa glava je bolna in vse srce medlo. Od stopala do temena ni nič zdravega na njem.” (Iz 1,5.6)

Satan nas trdno drži v svoji pasti, “ko nas je bil ujel,” da bi po nas uresničeval “svojo voljo”. (2 Tim 2,26) Bog nas želi ozdraviti in osvoboditi. Ker pa to zahteva popolno spremembo in obnovitev naše celotne narave, se mu moramo popolnoma izročiti.

Boj s samim seboj je največji boj, ki se je sploh kdaj bil. Odreči se samemu sebi in vse podrediti Božji volji zahteva boj; srce se mora ponižati pred Bogom, preden je lahko obnovljeno v svetosti.

Božje kraljestvo ne temelji na slepi pokorščini in nerazumnem nadzoru, kakor si Satan to prizadeva prikazati. Obrača se na razum in vest. Stvarnikovo vabilo njegovemu stvarstvu se glasi: “Pridite vendar, in razložimo si svojo pravdo.” (Iz 1,18) Bog nikogar ne sili. Od nas ne more sprejeti časti, ki mu je ne izkažemo prostovoljno in razumno. Izsiljena podrejenost bi ovirala vsak pravi razvoj

Ko se izročamo Bogu, se moramo neogibno odreči vsemu, kar bi nas lahko ločilo od njega. Zato Zveličar pravi: “Tako torej vsak izmed vas, kdor se ne odreče vsemu, kar ima, ne more biti moj učenec.” (Lk 14,33) Opustiti moramo vse, kar bi lahko odtegnilo naše srce od Boga. Bogastvo je malik mnogih. Ljubezen do denarja in želja po bogastvu je zlata veriga, s katero jih ima Satan privezane. Drugi pa častijo sloves in posvetno čast. Za nekatere je življenjski malik osebna spokojnost in da niso za nič odgovorni. Toda ti suženjski okovi morajo biti strti. Ne moremo na pol pripadati Gospodu, na pol pa svetu. Nismo Božji otroci, če to nismo popolnoma.

Mnogi trdijo, da služijo Bogu, vendar si z lastno močjo prizadevajo spolnjevati njegov zakon in izoblikovati popoln značaj

ter zagotoviti zveličanje. Globok čut Kristusove ljubezni še ni ganil njihovega srca; vendar skušajo izpolniti dolžnosti krščanskega življenja kakor to, kar Bog zahteva od njih, da bi si zaslužili nebesa. Takšna vera nima vrednosti. Če pa Kristus živi v srcu, bo to tako polno njegove ljubezni in veselja občestva z njim, da se ga bo trdno držalo. Z gledanjem nanj bomo pozabili na svoj jaz. Ljubezen do Kristusa bo postala vir delovanja.

Mnogi bodo pogubljeni, čeprav so upali in si želeli postati kristjani. Nikdar niso prišli do tega, da bi izročili svojo voljo Bogu.

razuma ali značaja — ljudi bi naredila za avtomate. Vendar to ni Stvarnikov namen. Želi, da bi človek, krona njegove ustvarjalne moči, dosegel najvišji možni razvoj. Pred nas je postavil največje blagoslove, h katerim nas želi pripeljati po milosti. Vabi nas, naj se mu izročimo, da bi v nas opravil svojo voljo. Torej je od nas odvisno, ali si bomo izbrali osvoboditev sužnosti grehu in se udeležili slavne svobode Božjih otrok.

Kateri čutijo priganjajočo Božjo ljubezen, se ne sprašujejo, kako malo naj naredijo, da bi izpolnili Božje zahteve; niti se ne zanimajo za najnižje merilo, marveč hrepenijo po popolni skladnosti z Odrešenikovo voljo. Goreče mu želijo izročiti vse in pokazati zanimanje, ki ustreza ceni tega, kar iščejo. Priznavanje Kristusa brez globoke ljubezni je zgolj prazno govoričenje, gola formalnost in težko garanje.

Mar menite, da je prevelika žrtev vse izročiti Kristusu? Vprašajte se: "Kaj je Kristus dal zame?" Božji Sin je dal vse za našo odrešitev: svoje življenje, ljubezen in trpljenje. Ali je mogoče, da mu mi, ničvredni predmeti tako velike ljubezni, ne damo svojega srca? Vsak trenutek svojega življenja smo deležni blagoslovov njegove milosti; ravno zato ne moremo popolnoma razumeti globine nevednosti in bede, katere nas je rešil. Ali se lahko ozremo nanj, ki so ga prebodli naši grehi, in se potem upremo tolikšni ljubezni in daritvi? Ali lahko glede na neskončno ponižanje Gospoda slave godrnjamo, ker v večno življenje ni mogoče priti drugače kakor pa z bojem in samoodpovedjo?

Marsikatero ošabno srce sprašuje: "Zakaj se moram ponižati in spokoriti, preden dobim zagotovilo, da me bo Bog sprejel?" Opozarjam vas na Kristusa. Bil je brez greha, in ne le to, bil je nebeški Knez, toda v prid človeku je bil storjen v greh. "Zato,

ker je žrtvoval svojo dušo v smrt in je bil grešnikom prištet; On je nesel grehe mnogih in prosil za grešnike." (Iz 53,12)

Čemu pa se odpovemo mi, kadar damo vse? Z grehom omadeževanemu srcu, ki ga mora Jezus očistiti s svojo krvjo in rešiti s svojo neprekosljivo ljubeznijo. In vendar ljudje menijo, da je težko dati vse! Sram me je slišati in pisati kaj takega.

Bog ne zahteva, naj bi žrtvovali nekaj, kar nam je koristno zadržati. Vse, kar koli dela, dela za blaginjo svojih otrok. O, ko bi vsi, ki si še niso izbrali Kristusa, lahko spoznali, da ima zanje nekaj boljšega, kakor si sami želijo. Človek si dela največjo krivico in škodo, ko misli in ravna v nasprotju z Božjo voljo. Pravega veselja ni mogoče najti na poti, ki jo je prepovedal On, ki ve, kaj je najboljšo, in načrtuje za blaginjo svojih ustvarjenih bitij. Pot prestopništva je pot bede in uničenja.

Napačno je gojiti misel, da je Bogu všeč gledati svoje otroke, ko trpijo. Vsa nebesa se zanimajo za človekovo srečo. Naš nebeški Oče nobenemu svojemu stvarstvu ne krati veselja. Božanske zahteve nam narekujejo, naj se izogibamo samo tistih želj, ki nam lahko povzročijo trpljenje in razočaranje ter pred nami zapro vrata sreče in nebes. Odrešenik sveta sprejema ljudi takšne, kakršni so, z vsemi njihovimi potrebami, pomanjkljivostmi in slabostmi. Ne želi nas samo očistiti greha in nam

zagotoviti odrešitve s svojo krvjo, marveč tudi zadovoljiti hrepenenje vseh, ki privolijo vzeti nase njegov jarem in nositi njegovo breme. Mir in pokoj bo dal vsem, ki prihajajo k njemu po kruh življenja. Bog zahteva, da opravljamo le tiste dolžnosti, ki bodo vodile naše korake k višinam blaženosti, katerih neposlušni ne morejo doseči. Pravo srečno življenje mora oblikovati v nas Kristus, upanje slave.

Mnogi sprašujejo: "Kako se lahko izročim Bogu?" Želite se mu izročiti, vendar ste moralno šibki, suženj dvomu in pod vodstvom navad svojega grešnega življenja. Vaše obljube in odločitve so kakor hišica iz kart. Ne morete brzdati svojih misli, spodbud in čustev. Ker se zavedate neizpolnjenih obljub in prelomljenih danih besed, je omajano vaše zaupanje v osebno iskrenost. To povzroča občutek, da vas Bog ne more sprejeti. Vendar ne obupajte. Kar morate najprej razumeti, je prava moč volje. Ta je vladajoča moč v človekovi naravi; zmožnost odločanja ali izbire. Vse je odvisno od pravilnega delovanja volje. Bog je dal ljudem sposobnost izbire, njihovo pa je, ali jo bodo uporabili. Ne morete spremeniti svojega srca, prav tako ne morete z lastno močjo ljubiti Boga; toda lahko si izberete, da mu boste služili. Lahko mu izročite svojo voljo, ker bo le tedaj lahko storil, da bosta vaše hotenje in delo skladna z njegovo voljo. Tedaj bo vse vaše bitje nadzoroval

Kristusov Duh; vsa vaša čustva bodo usmerjena k njemu in vaše misli bodo v skladnosti z njim.

Hrepeneti po dobroti in svetosti je samo po sebi dobro, toda če ostane samo pri tem, ne bomo ničesar dosegli. Mnogi bodo pogubljeni, čeprav so upali in si želeli postati kristjani. Nikdar niso prišli do tega, da bi izročili svojo voljo Bogu. Niso si izbrali postati kristjani.

Če pravilno vadite svojo voljo, bo v vašem življenju nastopila popolna sprememba. Če svojo voljo izročite Kristusu, se boste združili z močjo, ki presega vsa poglavarstva in oblasti. Dobili boste moč od zgoraj, da boste ostali stanovitni; vsak dan se boste znova izročali Bogu, da bi lahko živeli novo življenje, življenje vere. ❖

Ta članek je povzet iz poglavja „Posvečenje“ v knjigi Ellen White *Pot h Kristusu*.

DARILO BRALCEM!

Za prejem brezplačnega izvoda knjige „*Pot h Kristusu*“ iz katere je vzet ta članek, pogledajte ponudbo na naslednji strani.

Knjižno darilo

Za prejem brezplačnega izvoda knjige Pot h Kristusu izpolnite kupon (ali fotokopijo) in ga pošljite na naslov:

Pohitite, količina knjig je omejena.

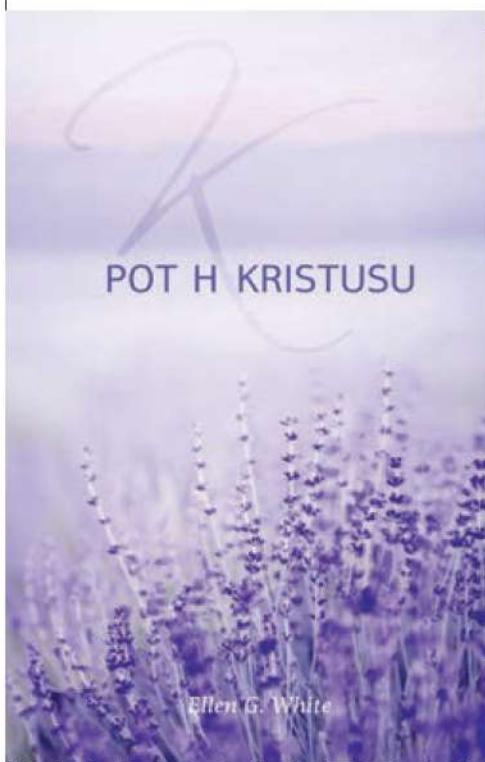
**Z ČASA
NAMENJA**

Njogoševa 15
1000 Ljubljana

IME IN PRIIMEK

ULICA

POŠTNA ŠT. KRAJ

Tisoče ljudi je spoznalo Jezusa s pomočjo te drobne knjige. Še mnogo več jih je po njej bilo blagoslovljenih na svoji krščanski poti.

Na njenih straneh boste odkrili pot večnega prijateljstva z Jezusom.

VAŠA SVETOPISEMSKA VPRAŠANJA

Bog želi, da imamo z njim

V • Ali je Bogu dan pomemben?
• Je potrebno, da ga častimo na sobotni dan?

—C. K.

O • Zlahka domnevamo, da je sobota v prvi vrsti dan za bogoslužje. Pa vendar četrta zapoved (2 Mz 20,8-11) ne omenja bogoslužja. Osnovna zahteva je posvečevanje tega dne. Bogoslužje (čaščenje Boga) je eden od načinov, da to počnemo, vendar vsekakor ni edini. Nekateri ljudje pravijo: „Boga moramo častiti vsak dan,“ in imajo popolnoma prav. Čaščenje Boga ni omejeno na določen dan. Bog zahteva, da posvečujemo sedmi dan, soboto, z opustitvijo svojega vsakdanjega dela. Bogoslužje je dober način, da posvečujemo soboto, vendar ni edini.

V • Ali je res, da naj ne bi molili ponavljajoče, torej da naj ne bi molili iste molitve prav vsak dan?

—K. P.

O • Jezus v Mt 6,7 pravi: „Pri molitvi pa ne blebetajte kakor pogani; mislijo namreč, da bodo uslišani, če bodo veliko govorili.“ Izvirna beseda, ki je tukaj prevedena kot blebetanje, dejansko

pomeni „nesmiselno vedno znova ponavljati iste besede“. Če kar naprej avtomatično izgovarjamo isto molitev, bo naša molitev le zmešnjava besed, ki nimajo pomena za nas in za Boga. Bog želi, da imamo z njim smiselni pogovor. Dokler ravnamo tako, lahko tudi iz dneva v dan molimo za isto stvar.

V • Ali Sveto pismo zahteva, da človek pravilno razume Božje ime, da bi bil odrešen?

—J. M. G.

O • Originalna svetopisemska jezika – Grščina in Hebrejščina – uporabljata več imen za Boga. V Stari zavezi se uporabljajo hebrejske besede Jahwe (GOSPOD, 1 Mz 15,2), Elohim (Bog, 1 Mz 1,1), Adonaj (Gospod, 1 Mz 18,3) in El Šadaj (Vsemogočni Bog, 1 Mz 17,1). V Novi zavezi sta grški besedi Theos (Bog, Mt 1,23) in Kurios (Gospod, Mt 1,22). Jezus je Boga pogosto imenoval Oče. Bog ne zahteva, da bi ga imenovali z določenim imenom. Prav tako naše zveličanje ni odvisno od imena, ki ga uporabljamo. Vsako Božje ime je sveto, kakor je Bog svet, zato je prav, da ga uporabljamo premišljeno in spoštljivo.

smiselni pogovor.

V • Kje je Kajn dobil svojo ženo?

—A. M.

O • Sveto pismo ne omenja, kje je Kajn dobil svojo ženo. Ker pa sta Adam in Eva bila edina človeka ustvarjena na začetku, je očitno, da sta poleg sinov lahko imela tudi hčere in Kajn se je lahko poročil s svojo sestro. Pomanjkanje podatka ne preseneča, ker večina rodoslovnih zapisov v Stari zavezi vsebuje le imena sinov. Nekaj tisoč let pozneje je Bog prepovedal spolne odnose med brati in sestrami (3 Mz 18,6.9), vendar ta zakon ni obstajal v času Kajnovega življenja.

V • Kako je lahko bil Jezus Bog, medtem ko je na Zemlji molil k Bogu?

—C. S.

O • Svetopisemsko razodetje o Bogu kaže, da v Božanstvu obstajajo tri osebe. Zaradi tega je bilo Jezusu (ki je bil popolnoma človek in popolnoma Bog) omogočeno, da je med bivanjem na Zemlji kot človek molil k Očetu v nebesih.

Pošljite nam svoje svetopisemsko vprašanje na naš naslov: info@sbz.si

V • Vem, da naj ne bi pili alkohola, ker uničuje telo.

Toda 1 Tim 5,23 pravi: „Ne pij več le vode, temveč popij malo vina zaradi želodca in svojih pogostih bolezni.“ Ali to pomeni, da lahko občasno pijem vino?

—K. S.

O • V slovenščini razlikujemo med grozdnim sokom, ki je nefermentiran, in vinom, ki je fermentirano. Toda grška beseda *oinos* se je uporabljala za oboje. Tako bi se pravilni prevod lahko glasil tudi tako: „Ne pij več le vode, temveč popij malo grozdnega soka zaradi želodca in svojih pogostih bolezni.“ Ker Sveto pismo svari pred pitjem alkohola (Prg 20,1; 23,29-32) in ker že majhne količine alkohola vplivajo na presojo, Znamenja časa priporočajo popolno abstinenco. Tudi če domnevamo, da je Pavel mislil na alkoholno vino, je očitno, da ga je priporočal le za zdravstveni namen. Med boleznijo pogosto uporabimo zdravilo, ki ga redno ne uporabljamo.

Zasluženo ali podarjeno?

Zgodba C. L. Paddocka ilustrira odnos med milostjo in dobrimi deli v življenju kristjana.

Tommy je nekega dne prišel v kuhinjo in rekel mami, naj ugame, kaj ima v trdno stisnjeni pesti. Ko je odprl dlan, je mati zagledala nekaj kovancev, ki mu jih je dal oče.

„To je ves denar, kar ga imam,“ ji je zaupal. „Očka mi ga je dal, toda ne želim, da mi ga daje. Želim si ga zaslužiti.“

„Fant moj,“ je odvrnila mati, „očka ti je dal ta denar, ker te ima rad. Ni ti potrebno, da storiš nekaj, da bi si ga zaslužil. Tvoj je. Seveda pa, Tommy, če imaš očka res rad, boš to pokazal tako, da storiš, kar ti bo rekel.“

Mnogi kristjani razmišljajo kakor Tommy. Ne morejo doumeti, kako bi lahko bilo večno življenje darilo.

Mislijo, da morajo storiti nekaj, da si ga zaslužijo: nekaj plačati, se žrtvovati oziroma si zaslužiti večno življenje z dobrimi deli. Toda zveličanje je Božje darilo. Seveda pa, če ga ljubimo, mu bomo svojo ljubezen pokazali z dobrimi deli po njegovi volji (Ef 2,8-10). 🍂

